

været, fordi han overfor Dr. Muus kunde komme over, hvor Gærdet var lavest, og her risikerede Justitsministeren ikke ret meget. Jeg vil sige, at hvis Sundhedsstyrelsens Formand her i Landet, Dr. Muus, havde været et anset Medlem af Højrepartiet, hvis han havde været Landstingsmand p. p., er der saa nogen her i Tinget, der tror, at Sundhedsstyrelsens Formand vilde være bleven afskediget af den højtærede Justitsminister? Jeg tror det i alt Fald ikke.

Det ærede Medlem fra Hillerød talte endvidere meget forfærdet om Læge Langhoffs Drikkædighed, og han støttede sig selvfølgelig i saa Henseende til den Dokumentation, som Justitsministeren umiddelbart i Forvejen havde fremsat her i Tinget for at bevise denne Drikkædighed. Jeg kan godt forstaa, at denne prokuratormæssige Bevisførelse kunde virke imponerende paa det ærede Medlem fra Hillerød, men jeg vil dog benytte Lejligheden til at sige, og deri er jeg ganske enig med det ærede Medlem fra Sakskøbing (Rørdam), at i det Øjeblik, da den højtærede Justitsminister stod og oplæste alle disse Forhør vedrørende Læge Langhoff indtil de mindste Enkeltheder, lige indtil Fru Jensens Barnevogn i Sakskøbing o. s. v., syntes jeg alligevel, det var noget uværdigt gjort af den højtærede Justitsminister igen at trække en Mand, der i Forvejen har lidt nok, igennem Sølen her i den lovgivende Forsamling, saa meget mere, som det aldeles ikke var nødvendigt for at bevise det, som den højtærede Justitsminister vilde bevise. Denne Dokumentation angaaende Drikkædigheden har altsaa imidlertid været Bevis nok for det ærede Medlem fra Hillerød. Jeg vil dog sige: Under alle Omstændigheder kan Dr. Muus ikke straffes for Langhoffs Drikkædighed, og uden at jeg skal komme ind paa nogen som helst Bevisførelse mere — det mener jeg ikke er nødvendigt —, vil jeg kun sige, at det forekommer mig, at den højtærede Ministers Forsvar for hans Handlemaade allerede i tilstrækkelig Grad er pillet i Stumper og Stykker under den Forhandling, der har været ført her i Gaar og i Dag. Den højtærede Minister maatte være et rent overnaturligt Væsen, ja, han maatte være Tankeløser, hvis han skulde kunne overbevise Rigsdagen og Publikum om, at Dr. Muus med Villie har undladt at omtale de paaklagede Forhold for ham. Den Opgave vil den højtærede Minister ikke, selv ved en nok saa prokuratormæssig Dokumentation, kunne løse. Nej, Justitsmini-

steren maa være overbevist om, at hverken Befolkningen i Almindelighed eller Rigsdagen vil kunne se Retfærdigheden i den Afgørelse, han har truffet med Hensyn til Dr. Muus, og jeg tror, som sagt, at efter Forhandlingen her vil Sagen staa klar for de allerfleste. Forholdet er jo nemlig det, at den højtærede Justitsminister ved sin uoverlagte Optræden i Virkeligheden har spundet sig selv ind i et Net af ubeviselige og uholdbare Paastande, saa at det nu er den højtærede Justitsminister, der staaer som den anklagede, og det er altid uheldigt, særlig for en Justitsminister, at komme til at staa som den anklagede i en Sag, han har haft med at gøre. Jeg ifor mit Vedkommende har personlig, blandt andet i Børnekommissionen, haft Lejlighed til at se og beundre den Iver, Interesse og Dygtighed, hvormed den afskedigede Dr. Muus tog Del i Arbejdet for denne Sags Fremme, og det viser sig jo ogsaa, at der fra alle Sider i disse Dage strømmer anerkendende Skrivelser ind til ham, ikke mindst naturligvis fra hans Kolleger i Lægestanden. Saa kommer altsaa nu Landets Justitsminister, denne unge og ret uerfarne Mand, som paa en mærkelig Maade er bleven Justitsminister i et Venstreministerium, og stempler offentligt en ældre og hæderlig Mand som Dr. Muus som Løgner (Modsigelse). Det er jo Forholdet, saaledes er Dr. Muus stemplet her i Gaar fra den højtærede Justitsministers Side. Jeg siger, at denne Optræden ikke vidner om, at Justitsministeren har nogen særlig stor Agtelse for den høje Stilling, som er betroet ham, og det har virkelig været berettiget at bruge mange af de stærke Ord, der i denne Tid ere skrevne i Bladene i Anledning af Justitsministerens hele Forhold i denne Sag. Der er blandt andet et Par Blade, hvoriblandt for Resten et socialdemokratisk, der har betegnet Justitsministerens Optræden overfor Dr. Muus som et Justitsmord. Jeg er naturligvis ikke enig i denne Betegnelse, jeg vil højst være med til at sige, at det har været et Forsøg paa et Justitsmord.

Nu vil jeg imidlertid med Hensyn til den fremtidige Ordning af Sundhedsstyrelsen her i Landet tillade mig at spørge den højtærede Justitsminister: Vil Ministeren efter Dr. Muus' Afskedigelse ansætte sin gode Bekendt, Stadslæge Hoff, i Dr. Muus' Plads? Jeg vil erindre det høje Ting om, at denne Mand, som efter Forlydende er udset til Dr. Muus' Afløser, i disse Dage er sigtet for at have ansat to Læger, som vare Morfinister, i Embedsstillinger og endvidere for at have ansat en sindssyg